

по време на съденката нахълтали неочаквано нелегалните Герасим Тодоров и Петър Гърков (Попето). Още с влизането си Герасим Тодоров започнал да му нанася удари с пистолета по главата, да го псува и му се заканва, че ще го убие. След това се обърнал към учителя Макревски, ударил му няколко плесника и му казал: „Да станеш да си отидеш, тук не можеш да правиш Титова Македония.“⁹

Македонският учител Петре Макревски дава показания за случилото се по време на следствието след ликвидирането на четата. В тях той не само повтаря написаното за срещата си с Герасим от 12.II.1948 г., но го и доразвива. Сочи какво му бил поръчал Герасим и се отчита как е изпълнил неговата заръка: „Мене ми постави задача – сочи той – да си отидам уште сутринта. Се врати от тоа мнение, ми постави вака да работам много ограничено, да не го величам и спроведувам Димитровското правителство, да не сборувам за съединението на Македония като федерална еденица во ФНРЮ или во НРБ, а да работам за автономна Македония. Да ги хвала и Англия, и Америка, а со масите да бида строго ограничен за движение... Истиот случай го известив на властта, разбира се, без да знае никой, а со работата навистина се ограничив, се дори не дойде блокадата.“

По-нататък Макревски говори за това, че имало „подкрепувачи“ на четата, но селяните били „насилувани“ за това. След ликвидирането ѝ всичко си било дошло на мястото. „И ас сум истиот, како и пред аферата, дури и со по-силен елан во работата, поставена на мойата специалност и како общественик, завършва разказа си той¹⁰.“

С големи подробности за разговора на Герасим Тодоров с Макревски разказва и четникът Крум Монев. Не може да се отрече, че редица от детайлите в описанието му почти се покриват с тези в показанията на потърпевшите, с изключение само на някои на пръв поглед маловажни, но според нас много съществени разлики, изобличаващи Монев в грубо изопачаване на историческите факти. Явно не знае, че резултатите от тази среднощна среща още тогава подробно са записани в